

Kedves Kandó Kálmán Villamosmérnöki Karos hallgatók!

Harmadéves híradástechnika szakos diákként 2004/05-ös tanév őszi félévét Franciaországban, Angers-ban töltöttem. A helyi ESEO (A Nyugat Villamosmérnöki Egyeteme) intézmény szíves meghívásának tettem eleget.

Az előzményekhez hozzátartozik, hogy 2004. tavaszán Dr. Gyárfás András tanár úr (Híradástechnika intézet) 'reklámhadjárata' után barátommal jelentkeztem a külföldi kapcsolatokért felelős helyi Erasmus-irodánál, és egy vérremenő nyelvi szintfelmérőn elérve az elégséges szintet mindketten megkaptuk a lehetőséget az utazásra. Mivel összesen ketten jelentkezünk az Angers-i egyetem által meghirdetett két helyre, így mindketten örülhettünk. Úgy június végén érkezett egy üzenet, hogy sajnos csak egy magyar hallgatóra van keret. Pajtás utazott Lille-be, én pedig egyedül Angers-ba.

Utazási lehetőségek bőven akadnak. Legkézenfekvőbb azonban az autóbusz. Az Eurolines busszal Budapest-Győrön át Strasbourgig szállít, ahol át kell szállni egy Csehország felől érkező szintén **Eurolines buszra**, ami Párizson keresztül a végcélig visz összesen **31ezer Ft-ért**. Az átszállás nem okoz nehézséget, mivel 3-4 méternél több gyaloglást nem jelent, és egy könnyen felismerhető néger fiatalember segíti a tájékozatlanabb utasokat e bonyolult művelet végrehajtásában. A visszaút során kellemes meglepetés ért, mivel az ősszel angolul még alig-alig nyögdecslő 'utas segítő személyzettel' január végén vidáman el tudtam beszélgetni az átszállás szerveztlenségéről. Itt felhívnám a figyelmet egy fontos dologra: Hazafelé összesen egy utazásra felhasználható jegyet adnak. Az Angers-Strasbourg járaton a sofőr előszeretettel kettétépi, és a nagyobbik felét megtartja.

Ezt Strasbourgban mindenképpen vissza kell kérni, és helyette a kisebbik részt odaadni, mivel a nagy magyar sofőr kizárólag a nagy jeggyel hajlandó hazaszállítani. Ezen lehet háborogni jogosan. Egy műszaki gondolkodású embert erősen irritál az ilyenfajta logikátlanság, tudniillik eleve a sofőrnek névsora van, nekem személyi igazolványom, a jegyet kifizettem. A sofőrrel miért kellene feltételezem, hogy nem azt veszi el, amit el kell vennie. Ráadásul egy cég. 50 kilós csomaggal 20 Euróval a zsebben az otthontól 1000km-re azonban senkinek nincs bátorsága tesztelni azt az embert, akitől a hazaérkezése függ.

Franciaország felé ez a probléma nem áll fenn, mivel eleve két jegyet ad az utazási iroda.

A megérkezéssel kapcsolatban azt javasolom, hogy lehetőleg hétköznapra időzítsétek, mivel 16 óra után és hétvégén sem az ESEO sem a kollégium nem fogad. Buszok persze pont úgy járnak, hogy mindenképpen legalább egy éjszakát szállodában kell tölteni, hacsak nem élelmes az ember, és összehaverkodik egy ottani diákkal, akinél meghúzódhat egy éjszakára. Egy éjszaka szállás legolcsóbb esetben is 39 Euró.

A kollégium 125Euró volt egy hónapra, amit az egyetem teljes mértékben állt.

A diákszálló kivétel nélkül egyágyas szobákból áll. 3 különálló épület, különböző felszereltségi fokkal. Egyik épületben wc-zuhanyzóval felszerelt szobák találhatóak, míg a másik kettőben közös, koedukált zuhanyzók és wc-k vannak.

A kollégium fő nevezetessége, hogy a magyarok száma bőven 10-en fölül van. Franciák viszonylag ritkák a szinteken, és nagyon sok a volt gyarmatokról ideszállingózott diák. A kollégiumi szobára kötelező biztosítást kötni tűz esetére. Ez 40 Euró, de január végén hazaköltözéskor, a biztosítás megszüntetésekor 23 Eurót visszakaptam.

Első nap az iskolában: a messze-idegentől való félelem, és a szorongás hogy vajon elegendő lesz-e a szakmai felkészültségem, a megérkezés pillanatában teljesen eltűnt. Ez valószínűleg mindenkivel hasonlóan történik. Elvégre, amit tanítottak a Kandón, azt legalább elégségesre megtanultam, ha többet szeretnének, az már nem az én hibám. Ilyenről azonban szó sincs. Szívélyesen fogadtak az iskolában, miután sikeresen odataláltam. Mivel tervezési gyakorlatra mentem ki, eleve készültek számomra egy konzulenssel Joseph Boissinot tanár úr személyében. Ő mindjárt körbevezetett az épületben, és bemutatott szinte mindenkinek. Felvázolta a feladatomat, elvitt ebédelni a tanári étkezdébe (egyetem fizette az ebédet), majd délután elbeszélgettünk a feladatomról és a hozzá nem értésemről. Segítőképpen elvitt a kollégiumba autóval. Minden nap legalább egy órát foglalkozott velem, rengeteg dokumentációt és elméleti leírást adott, így viszonylag erős ütemben sikerült fejlődnöm, és lassacskán már csak egy-egy komolyabb problémával zaklattam.

A feladat nagyon érdekes volt, így nem tűnt soknak a reggel fél 9-től este fél 6-ig tartó munkarend. Az iskolában saját irodahelyiséget kaptam, amit egy marokkói doktorandusszal közösen uraltunk. Szégyenkezve elém tettek egy PIII-as számítógépet 19 collos monitorral, mondván levelezni talán megfelel.

Automatizálási feladattal láttak el. Éppen egy időben érkeztem a megrendelt speciális eszközzel. Ez egy számítógépbe illeszthető kártya volt, ami egy mikrokontroller működését szimulálta oly módon, hogy MATLAB/Simulink alkalmazás segítségével blokkokból megtervezve egy vezérlési algoritmust, befördítva és áttöltve azt végrehajtotta. Motort kellett szabályoznom. A cél az volt, hogy a motor ne veszítsen sebességéből terhelés esetén se. Az egyetem számára lényegesebb cél pedig, hogy kiismerjem a hardver felhasználási lehetőségeit, és azt továbbadjam egy beszámoló keretében. Később C-kódban megírtam a megtervezett szabályozást, és valódi mikrokontrollerrel is letesztelhettem.

Az iskolát úgy kell elképzelni, mint egy nagy családi légkörű közösség, ahol a tanárok név szerint ismernek minden diákot. Egyházi intézmény, de éves átalány fejében független igazgatása van. Szoros szálak fűzik neves nagyvállalatokhoz, akikkel állandó együttműködési kapcsolata van. Egy ilyen egyeztetés alkalmával nekem is szerencsém volt prezentálni az addigi eredményeimet. Egyedül lévén ösztöndíjas diákként, mindenben úgy kezeltek, mintha doktorandusz lennék. Minden iskolai rendezvényre, vacsorára, bankettre, borkóstolóra hivatalos voltam. Az ESEO-s diákok nagyon közvetlenek, összetartóak és barátságosak. Angolul kitűnően beszélnek. Az 5 év egyetem alatt végig tanulnak francia nyelv-, és irodalmat, ami kissé mehökkentett; - eleinte.

Lehetőség van ingyen a francia nyelv tanulására. Az önkormányzat heti egy alkalmas, alkalmanként másfél órás tanfolyamot tart fenn külföldiek részére. Ez valójában nem ér annyit, mint az odavezető séta.

Anyagi lehetőségek: Erasmus-ösztöndíj 200 (240)Eurója itthonról kevésnek tűnhet a 'drága Nyugat' boltjaiban. Ez nem így van. Dokumentumokkal tudom igazolni, hogy megélhetésre és a hazaútra elegendő. Az ebédjegy árát az önkormányzat támogatja, így egy kiadós ebéd 2,65 Euró, és tartalmaz egy főfogást, salátát és desszertet. Mindig tetszetős és ízletes. Ide többnyire a PHD-hallgató haverokkal együtt szoktunk menni. A bevásárlást célszerű valamelyik városszéli nagyáruházban elvégezni, mivel a belvárosi kis boltok drágák. Ilyenek a 20 percre lévő Geant és a távolabbi Carrefour. Piac szerdán és szombaton. A boltokban OTP-s Visa kártyát elfogadnak, és célszerű is ezt a módját választani a fizetésnek, mivel ez esetben középárfolyamon váltanak át Forintból Euróba. Ráadásul a bankautomata 5Eurót levon minden egyes pénzfelvételnél.

Hazatelefonálásra különböző cégek telefonkártyáit lehet használni telefonfülkéből, mint pl az e-tel a maga 29Ft-os percdíjával. Különböző tapasztalatom e téren nincs, mivel ezen szolgáltatást nem gyakran vettem igénybe.

Az autóbusz helyijárat elég komoly összegbe kerül, 1 Euró utazásonként. A távolságok megunhatóan nagyok (25 perc az iskola), ezért mindenképpen ajánlott egy kerékpár beszerzése. Nekem kivételes szerencsém volt e téren is Boissinot tanár úrral, mivel megérkezésem után néhány nappal megajándékozott egy bringával. Ahogy megismertem, ha őt kapja valaki konzulensnek, egészen biztos, hogy ugyanezt a gesztust felé is gyakorolni fogja. Egyéb lehetőségek: Angers város ingyen biztosít kerékpárt 3 hónapra bárkinek. Amennyiben ellopják, úgy 100 Eurót kell kipengetni érte. Ezzel a lehetőséggel nagyon sokan élnek, főleg külföldi diákok.

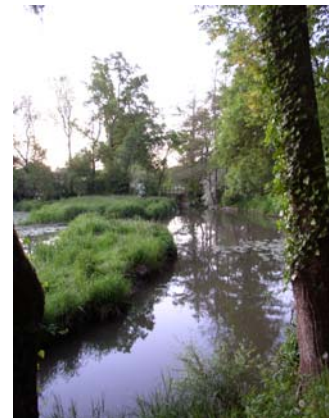
A szórakozás drága, viszont ha belépsz egy sörözőbe, nem ritka, hogy a kocsmáros a kezét nyújtja. Ha valakinek bulizni támad kedve, ne várja a zárórárt, mert állítólag nincsen. Az alkohol egyéb fellelhetőségi helyei az élelmiszerboltok, ahol olcsóbb, mint Magyarországon. A kollégiumban gyakran rendeznek összejöveteleket, amiket érdemes kihasználni. Ezekre nyugodtan el lehet hívni az egyetemista ismerősöket is, és így leszoknak a drágább helyekre való invitálásokról.

Maga a város igazi látványosság. Élő múzeum teljesen ép középkori lakóházakkal, kolostorral, templomokkal és várral. Az itt lakók különösen büszkék arra, hogy kb. 250 ezer lakosával Angers a 16. legnagyobb város Franciaországban. Érdeemes kicsit a peremrészeket is szemügyre venni, ahol az utcák szinte teljesen kihaltak, és az egymástól távolra épített házak udvarát vastag kőfal veszi körül.

A Loire folyó gyalog is megjárható közelségben van. Ide szintén érdemes lenézni, hogy végre kiderüljön mire is olyan büszkék a franciák. Múzeumok minden hónap első hétvégéjén ingyenesen látogathatók. A környék kastélyai szintén.

Minden évben az utazás napján ingyenesen használható a helyijárat.

Az időjárás érdekes. Van, hogy egy nap háromszor-négyszer megered az eső, majd kisüt a nap, mintha egész nap jó idő lett volna. A hőmérséklet télen is 4-14 Celsius fok. Ami nagyon kellemetlen, az a süvítő fagyos szél. A levegő páratartalma magas, ezért 0°C esetén legalább mínusz 5°C-t érez az ember. Nagykabát jelenléte ajánlott. Havazásra ellenben ne számíton senki.

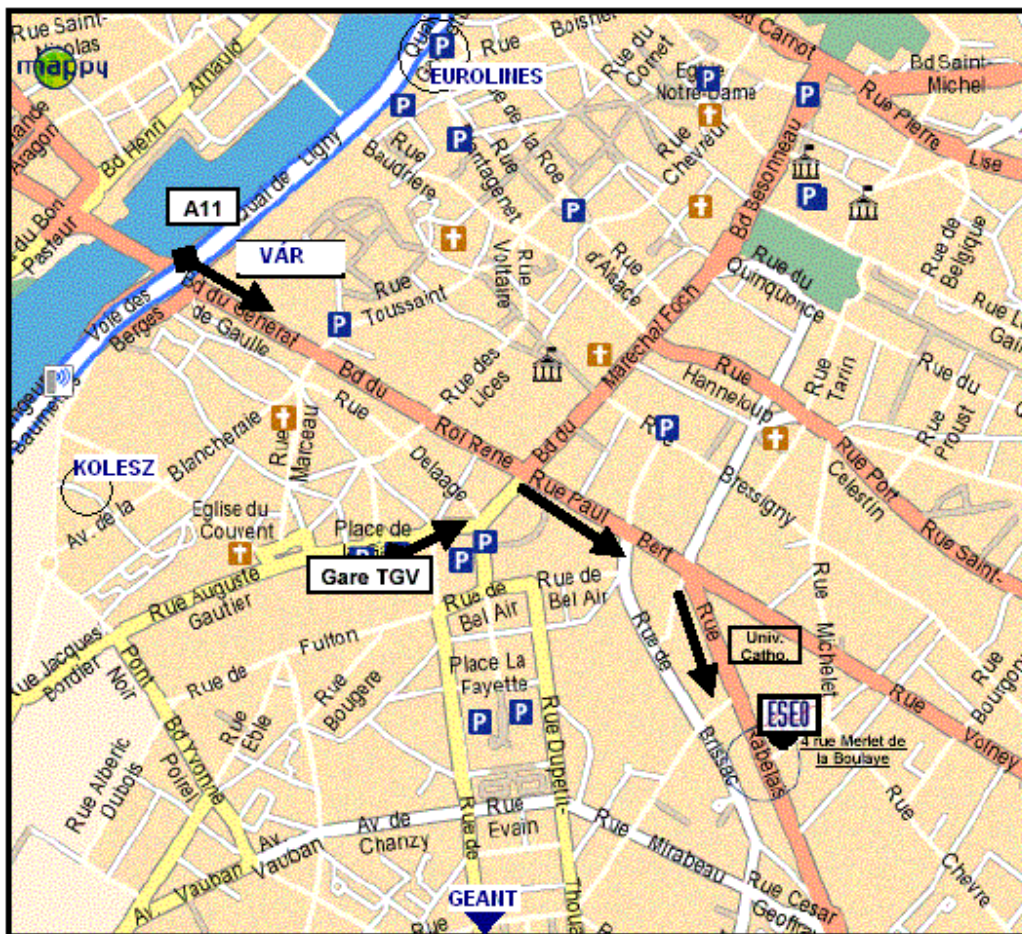
Visszatéréskor van egy kis zúr a beiratkozással, vizsgázással, kérvényezni kell az őszi féléves tantárgyak követelményeinek tavaszi félévben való teljesítését, majd ideiglenesen beiratkozni a tavaszi félévre. Az óbudai Kandó Kollégium visszaérkezésem után egyből férőhelyet biztosított február végéig. Igazolások leadása után (természetesen a tanulmányi átlag és közösségi pontok helyén üres a rubrika) február közepén dől el a végleges tartózkodás vagy kiköltözés.

Összességében egy nagyszerű félévet töltöttem Angers-ban. Mint mérnökstanonc és mint ember sok élménnyel, tapasztalattal gazdagodtam az időszak során. Bárkinek felelősséggel ajánlani merem, nem számít, hogy törtető, szerény, lusta vagy szorgalmas az illető. Az ESEO gondoskodó felügyelete alatt mindenki megtalálhatja a mérnöki munka szépségét.

Baráti üdvözlettel:

Gellénháza, 2005.02.07.

Cseman Attila
(III. évf., Híradástechnika szak)

e-mail cím: cseman.attila@freemail.hu